

Igra orkestra na baročnih instrumentih je bila za izvajalce gotovo velik izziv.
(Crtomir Goznik)

Večernice presveti devici

Koncert v cerkvi
sv. Petra in Pavla na Ptuju

MITJA GOBEC

Ljubljanska Akademija za glasbo je s svojimi ansambli (komorni zbor, baročni orkester) in vokalnimi ter instrumentalnimi solisti naštudirala zahtevno osemdeset minut trajajoče zgodnjebaročno delo C. Monteverdija in ga izvedla točno 400 let po njegovem nastanku.

Izvedbo je vodil mladi dirigent **Egon Mihajlovič**. To je bil 3. abonmajski koncert društva Arsana s Ptuja. Štiridesetčlanski akademski zbor je pripravil **Marko Vatovec**, mentorica 24-članskemu orkestru je bila flavtistka **Mateja Bajt**. Pevski solisti so bili: **Štefica Stipančević, Ana Grasselli, Klementina Žabjek, Andrejus Kalinovas, Igor Oražem, Klemen Torkar, Anton Habjan in Matija Bizjan**.

Orkester je delo izvajal na baročnih instrumentih (družina blok flavt, lutnje, cinki, teorbe, čembalo in pozitiv), kar je bila za izvajalce povsem nova izkušnja. Značilni način petja baročne literature (melizmi) je zahteval tako od solistov kot zboristov obvladovanje te pevske tehnike, ki je mladim izvajalcem predstavljala velik izziv. K sreči je bila cerkev polna in ogrevana, kar je godilo tako glasilkam kot instrumentalistom s strunami.

Same Večernice so niz trinajstih stavkov (delov). Izmenjujejo se a cappella, vokalno instrumentalni, instrumentalni in solistični stavki.

Monteverdi je dobro poznal kompozicijsko stavek vokalne polifonije, zato je v Večernice spretno in smiselno vključil petje a cappella, večzborja in način echo petja (solisti in instrumentalisti). Nasploh je gradnja celotnega dela oblikovno dognana in uravnovežena. Velika večina stavkov je komponirana v starih, modalnih lestvicah. Skladatelj je poleg starega načina komponiranja "prima practica" vključeval v delo tudi novega, svobodnejšega "secunda practica", vključno z general basom, ki je kasneje v visokem baroku postal stalna praksa. V posameznih stavkih so se že nakazovali dramatični elementi, ki jih je Monteverdi najbolj utemeljil v operi Orfej. Po močnem vtisu so izstopali stavki Nisi Dominus, Sancta Maria, ora pro nobis in zaključni Magnificat I. Prvi po zahtevnosti (dvozborej), drugi po intimnosti in ponotranjenosti tretji pa po veličastnem in polnem zvoku. Sama igra orkestra na baročnih instrumentih je bila za izvajalce gotovo velika draž in izziv. Prav gotovo bi bilo dobro s to prakso (baročna literatura) nadaljevati, sedaj ko je led prebit. Podobno velja za zbor.

Dirigent Mihajlovič je pokazal veliko znanja in obvladovanje partiture. Posebno je bila prepoznavna izbira tempov posameznih stavkov. V dobrih akustičnih razmerah v cerkvi mu je to tudi uspelo. Koncert na Ptuju je bil prva izvedba v Sloveniji. Naslednji dan je bila ponovitev še v Ljubljani. Oba koncerta Akademije za glasbo predstavljata globok poklon velikemu skladatelju Claudiju Monteverdiju.